

شیکاریی کی بوونیادی بـ رمانی (زمان پائسکل کی شکاو لده خو) ی ربین خدر... محهمه نه بی

(شاعیر جار کی تر ده بتهوه به دروستکهر، مه به ستم ئه وه یه چیر کک
ده گتهوه به گرانیه وه ده یچ ت). (بـرخیس)

نامه و لره دا بچه سهر ئه و پناسه و لکدانه وانه ی بـ مان کران
و له و وهش بـ پناسه حازربه ده سته کانی (کاره کتهر، کات، شو، ن،
رووداو، گتهوه، پل، ت، شـواز...). هه موومان ده زانین ئه مانه
پکها تهو ته کنیکی گرنگی چیر ک و رمان، ئینجا له ناو ئه مانهش
چه ندین هگزهو ته کنیکی تر ر ده بین له داهـنانی به ره می
ئه ده بی. له بری ئه وه، لده گتهوه بین رمانه که خـی بته ده نگ و له ناو
خودی رمانه که دا مانا و لکدانه وه کان خـیان ده رخن، مه گهر
لکدانه وه و پناسه ی تیـریستان پـش ده قی ئه ده بی که وتوو یان له
ده قی ئه ده بییه وه هـنجران/ سهرچاوه یان گرتوو؟

که ره سته ی ئه م رمانه چییه؟ رووداو ه کانی چین؟ بابه تی رمانه که
چییه؟ نامانه و وهـامی ئه م پرسیارانه بدهینه وه، چونکه بـ ئه مه
ده بـ بـین ئه مه ناوهـ کی رمانه که یه و به کور تی رمانه که
بگـینه وه. رمان حه کایه تی داپیره نییه تا بـ یه کتری بگـینه وه،
گتهوه و کور تکر دنه وه ی رمان ک کار که دژ به خودی رمانه که و
دابه زان دنییه تی بـ ئاستی قسه و به سهر هاتی رـژانه و حه کایه تی
به رئا گردان. له کات کدا رمان له وه ئاـزتر، وـنه دار تر، پـپـچ و
په ناتره ساده بکر ته وه. جگه له مه باسکردنی بابه تی رمان ک،
ههر گیز نزیکبوونه وه نییه له رمانه که خـی. له م باره یه وه
رماننووسی پیرـی (ماریـ فارگاس یـسا) له کتـبه خنجیلانه که ی دا
(12 نامه بـ رماننووس کی لاو) ده نووسـت ((ئه گهر پـش ئه وه ی رمانی
(مهـسخ) ی کافکا بخوـنیه وه، پـت بگوتر بابه تی ئه م رمانه ئه وه یه
فه رمان به ر کی داماو ده بـت به قالـنچه یه کی قـزه ون، ره نگه به ده م
باوـشکدانه وه بـیت: خـت له خوـندنه وه ی ئه و جـره گه مژه ییه
ببوـره... له گه ئه وهش دا که تـ ئه و چیر که ده خوـنیه وه، به و
شـوازه جوانه ی کافکا گـهـ دراوه ته وه، تـ باوه بـو گـهـانه تر سنا که
ده که ی ت که له گریگـری سامسا رووده دات، به وردی له گهـی دا

یه کده بیته وه، ئازار ده چـ ئی، هه سته که ی ده خنکـ ی بهو خه می ره نه چـ ییه ی که ورده ورده ئه و (یـ سا: 2008: 39) بـ یه له بری چه ند لایه نـ کی ئه م رـ مانه به سه ر

1_گگڻاڻه وهو گڻڻاڻه وهو: زه مه نى گڻڻاڻه وه له م رڼا مانه (ئښستا) يه, روودوه کان کاره کتري سهره کي, که کچڻکي 23 ساڻا نه (ئاره زوو) بهرجهسته يان ده کات. ئښمه وشي (بهرجهسته) مان له بري (گڻڻاڻه وه) به کاره ښا, چونکه زه من که (ئښستا) يه و کارا کتري سهره کيش که (که سي يه که م) ه, به بهرجهسته کردنى رووداوه کان هه ډدهستت, ئم دووانه ئه وه نده يه خانگيرن بوار بڼه ئه وه نا هڻڻاڻه وه ته وه که س و کات لښکبترازښن, رووداوه کان له ډا بردوو رووياننه داوه تا ئښستا بگڻڻاڻه وه, ئم ته کنیکه ش رووداوه کان زيندوو تر ده کات و خوښه ريش به شداربوو تر/نزيکتر ده کات له ره وتى رووداو, ده بڼه ته جڼڼڼ له وښه و سینه ما (نيشاندان) جار جار بيرمان بڼه شانښ ده چت (مه گهر هه موو ژانره ئه ده بيه کان سنوره کانيان نا چڻه وه ناو يه کدى?). ميلان کڻندڼ را له ژڼر ناو نيشانى (گه ڼان به دواى کاتى ئښستا) ده ډډت ((حه کايه تخوان ئه و شته ده گڻڻاڻه وه که رووى داوه, به ډام کاتڼک پښهاتڼکى بچووک ده بڼه ته را بردوو, خه سڼه تى داسه کاوى خڼى له ده ست ده دات و ته ښخ ده بڼه. گڻڻاڻه وه که, بيره وه ريه که, واته ئه نجا مگيريه که, ئاسا نکړدنه وه يه که, ئه بستر اکترکردنڼ که. سيمى راسته قينه ى ژيان و په خشانى ژيان, خڼى ته نيا له کاتى ئښتادا (ده بينڼه وه)) (کڻندڼ را: 2012: 20) کڻندڼ را له مه دا جهخت له کاريگري و زيندوويه تى کاتى ئښستا ده کات, خڼ گهرنا هر له وډا باس له وه ش ده کات که هونه رى رڼا مان به هڼى (وښه) ئم بڼه شاييه ى کاتى را بردوو پڼه ده کات وه. به کاره ښانى ئم ته کنیکه (کاتى ئښستا) له م رڼا مانه دا ځڼڼڼڼ کى گلانگ ده گڻڻاڻه ت له (کاريگه رينواندن/کاريگه ريدانان) له سر خوښه ر. بڼه نمونه له و ديمه نه ى ئاره زوو باسى داى کى ده کات, به هڼى ئم ته کنیکه وه نوو سر توانيو يه تى کاريگري درووست بکات, به جڼڼڼڼ من پڼه موايه که م خوښه ر هيه کاتڼ له خوښدنه وه ى رڼا مانه که ده گاته ئم ديمه نه, ئاهڼک (هه ناسه يه کى سارد) هه ښه کڻشڼت. ئاره زوو, داى کڼکى هيه, که به هڼى نه خڼشى, پيرى و قه ڼه وى له جڼکته ووه, قسه له گه ڼ تارما ييه کان ده کات, دواى ئه وه ى له ما ڼ راده کات, وهک مشورخواردنڼک بڼه وه ى ون نه بڼت, ئاره زوو ده يه ښڼه وه ما ڼ و له ژوورڼک دايدنه ڼت, ده رگا کى داده خات. به مشڼه وه يه ديمه نه که بهرجهسته ده کات: ((بڼه وه ى نه ڼ واته ده ره وه و ون نه بڼت, ده رگا ى ژووره کى له سر داده خم, به ډام ئه و په نجه ره ده کات وه و له په نجه ره و بانگى تارما ييه کاني ده کات. ده مه

بچووکه کهی ده کاته وه تا هاوار بکات، ناتوانت. هه و ده دات دهسته
خه په ت ه کانی له په نجره که ب ن ته دهره وه، ناتوانت. جا
دهسته کانی به شیشی په نجره وه،

فرم سگ به سهر گ ناکانیدا: 47)). ثم دیمه نه له رهوتی ر مانه که
کاریگه ریه کهی ز ده تر دهره که و ت، ثم کاته نزیکه، ئ ستایه، گهر
رابردو و بووبا دوورده که و ته وه، کاریگه ریه هه شبووبا ه ندهی ئ ستا
هه ژ نهر نه ده بوو. له ژیانی واقعی ش دا ئمه هه روایه: ب نمونه
رووداوه ناخ شه کان، سهره تا، که رووداوه کان تازهن (ئ ستایین)
له ناویاندا ده ژین، کاریگه ریان یه کجار ز ره، بهرگه گرتیان سخت و
خه مک شه، به ام دواتر که کاته که ت ده په، ده ب ته (رابردو) و
ده یا نگ ی نه وه. سهختیه که یان ه ندهی ساتی روودانیا ن نا ب و که متر
ده ب ته وه، ته می خه م ک دایانده پ ش ت، ئمه بهر ته مه که ده که وین،
نه ک خودی خه مه که. ئینجا ئمه باسی واقعی مان کرد، مه گهر ر مانیش
واقعی خ ی دانا مه زر ن ت؟ ر مان ب خ ی واقعی که، وه ک (پام ک)
ده ب ت ژیان کی تره له پا ئمه ژیان ه دا، که واته ئمه ش وه ک خو نهر
به شدارین، له ناوی داین. به مش وه یه کاتی زه مه نی گ ی ان ه وه له م
ر مانه، زه مه نی ئ ستایه، ب نمونه هه ند له رسته کان له شو نی
جیایای ر مانه که ده خه ی نه بهر چاو: (ز ر نیه ده ست کم ب ته
بسکیت. ل: 5، باو کم ده ب ت له گه م راوهسته، ز ر ل م نزیک به
له گه ی راده وه ستم. ل: 10، له سهر قه بات دانیشتووین. ل: 50، دیسان
شه وه، له مینی مارک ته کهی زامدار دانیشتووین. ل: 94، هه مدیس له
مینی مارک ته کهی زامدار دانیشتووین. ل: 116،) ته نها له
کورته به شی 28 لاپه ه 142 رهوتی ر مانه که له کاتی ئ ستا نام ن ت،
ده ب ته کاتی رابردو، به ام ئه و رابردو و هه (رابردو و به رده وام و
رابردو و نزیکن): (خه ک خه ریکبوون له چا ه کانیشدا دیوارو
چوارچ وهی جارانیان دروست ده کردنه وه، چند بل ک کیان به ده وری
خ یان هه ده چین و له ناوی دا گرم هه ده بوون، هه ند که سیشمان
بینین ده یا نتوانی قسه بکه ن. ل: 142) گهر ب مان هه ب ب سات ک ل ره
ئه مه ش وه ک کاته کانی تر ل بکه ین ئاوا ده ب ت: (خه ک خه ریکن له
چا ه کانیشدا دیوارو چوارچ وهی جارانیان دروستده که نه وه، چند
بل ک کیان به ده وری خ یان هه ده چین و له ناوی دا گرم هه ده بن،
هه ند که سیش ده بینین ده توانن قسه بکه ن). که چی زه مه نه که ئاوا
نییه و ده گ ی ت، ئاره زوو رووداوه کانی رابردو و ده گ ی ت ته وه. ئه وهی
ج ی پرسیاره ئه وه یه که کورته به شه که، هه مووی به مش وه یه نییه و هه
دوای ئمه لاپه ه یه زه مه نی فرمانه کان وه کو خ ی ل د ته وه و تا
ک تایی هه روا ده م ن ت (د ته وه زه مه نی ئ ستا) ئمه ب؟ ئایا ئمه
کاتگ ی نه هیچ مه به ست کی له پشته؟ یان کاره کته ری سهره کی

(گڏهه وهه) له دهست نووسه را يکړدووه؟ را کړدنی کاره کتر له دهست نووسه، (ئانا کارنينا) (تـلستـی) مان بيرده خاته وه: ده گوتر له کاتي نووسینی رمانی (ئانا کارنينا)، (تـلستـی) که نووسه رمانه که یه، کاتـ ئانا ده که وـته بهر قیتارو ده مـرت، تـلستـی ده گریـت! پرسپاره که ته وه یه ئایا تـلستـی نه یده توانی نه هـتـ ئانا خـی بخاته بهر قیتار؟ ئایا نه یده توانی چاره نووسی کاره کتره که ی بگـتـ؟ نه خـر هـرده بوو به مشـوه یه بـ، ته مه (واقعی خه یا کړد) رمانه که یه. پـویسته ئـمه وهـځ خوـنـه ری ته ده ب هـندهش واقعپه رست و دگمایي نه بین تم پرسپارانه به وـتـنه وهر بگرین و پـمانوا بـ رمانووس (خوا) یه که و هیچ شـتـک له بن دهستی دهرناچـت و هـرجی هـیه و نیـه به ویستی ته وه (مه گـر ته ویش توانیویه تی ئاوا ده سهـا تدار بـ؟!) ته مه بـ شیعریش هـر راسته...لـره دا سه بارهت به نازادی گڏه وهه (راوی) با جارـکی تر بچینه وه لای (ماریـ فارگاس یـسا) و له کتـبه که ی دا (12 نامه بـ رمانووسـکی لاو) کـمه کـکـ بخوازین: ((راوی بوونه وهـ که له وشه درووستکراوه، نهـک له گـشت و ئـسقان وهـکو دانه ره که ی، راوی به ته نیا لهو رمانه داو له سایه ی تهو رمانه دا ده ژی که ده یگـتـته وه، سنووری خه یا کړد سنووری بوونییه تی، چونکه ته وه خـیه تی که چیرـکه که ده گـتـته وه، له بهرام به ریش دا دانه ژیا نـکی هـمه جـرو چـتری هـیه له پـش و له دوا ی نووسینی رمانه که. رمانه که ناتوانـ ئاگاداری وردودرشتی ژیا نی نووسه ره که ی بـ، هـتا له کاتي نووسینی رمانه که ش دا راوی به رده وام که سـتییه کی جیا وازه)) (یـسا: 2008: 55). تم تـوانینه بـ شیعریش هـیه، به وه ی ده گوتر: شیعـر له وـیه، له شوـنـکدا په نهانه، له ده ورو به رمان خـی مه لاسداوه، شاعیر ده یدـز ته وه. سه بارهت به مه (بـوانه هونه ری رمان، میلان کـندـرا: 2008: 181) هـروهـا (بـوانه: تم هونه ری شیعـره، خـرخـ لويس بـرخيس: 2016: 9- و 20). بـیه ده کـر زه مه نگـینه که په یوه ندی به کاره کتره که وه هـبـ، به سه ربه خـی کاره کتر، یان وـنه کانی نهستی بگواز ته وه، وهـک ته وه ی نهستی بـژـت و به رجه سته بـ، نـزیک له وه ی پـی ده گوتر (شـه پـی هـش) یانیش وچا نـک بـ، گـانکار ییهـک بـ بـ گـانکاری له تهرکیزی خوـنـه، یان...

هـبهـت هـر لهـم رمانه دا، سه بارهت به گڏه وه، ده بـ باس له وهش بکه ین که گڏه وه که (یان به مانای ئـمه "به رجه سته کړد") گفتوگـشی تـده که وـت، یان له دوو شوـن باپیری ئاره زوو، بیر هـوه ری خـی له سه رده می راپهـین و شهـی ناوه خـ ده گـتـته وه، به لای ئـمه وه ته مه هونه رکی گرنگه و لـزان یی نووسه ر نیشانده دات، چونکه ته مه ی به کاره کترـک سپاردووه که خودی خـی له ناو رووداوه کان ژیاوه، نهـک

بـی باسکرا بـ، رـ مانووس دهیتوانی ئەمەش بە ئارەزوو بسپـرـت،
بەـام ئەوکات ئەمە دەبوو (گـگـانەوێ گـگـانەوێ) واتە باپیری بـ
ئارەزووی و ئارەزووش بـ ئـمە دەگـگـایەو، بەمە هەنگاوێ دوورتر
دەکەوتینەو (هێوادارم نەکەوتبمە ناو پـناسە ئەفلاتوونی بـ
شیر). بـیە ئەمە رووداوێکە زیندوو ترکردوو.

تا ئـرە ئـمە لە گـگـانەوێ دواین و لەگەـی دا شتـکیشمان لەسەر
گـگـەرەوێ گوت، ئـستا دـینه سەر کاراکتەر.

2_کارەکتەر: لەم رـمانەدا ئەم کارەکتەرانی هەن: (ئارەزوو،
زامدار، رامش، ئازاد) ئەمانە چوار هاوـگـگـان، بەزـری رووداوێکان بـ
هەرچواریان هاوپەییوێندن/ روودەدەن، سەرۆختـکـ هاوـپـیەکی تریشیان
بـ زیاد دەبـت کە جارجار دـتە لایان ئەویش (بـبین) هـ، بـگومان
رەنگبـ هەموومان بیرمان بـ نووسەر بـچـت و پـمانوابـ ئەمە رـبینی
رـمانووسە، ئەویش بەهـی ئەو وەسفێ ئارەزوو بـی دەکات: ((ئازاد
هەندـ کەسمان پـدەناسـنـت. سەرەتا شاعیرـکـ. ناوی رـبین هـ. رـبین
کوـکـکی رەشتـای قـزـلـوول و مـن. 105)) بەـام ئاسایە وەک
کەسایەتیەکی سەرەخـش وەری بگرین و هەر نەیشیەستینەو بە
نووسەر. ئەمە دەکەوـتـ سەر ئاسـی چاوـوانی خوـنەر. جگە لەمانە
(دایک، خوشک، باوک و باپیری ئارەزوو، کچـکی مردوو، تارماییەکان،
فریشتەکان و هەندـ ناوی دی لـرەو لەو دـنە بەر دیدە: ئیسماعیل،
راما، رووبار، زەبەلاحەکان) کە هەموو ئەمانە بەشـکی گـرنگـ لە
فەزای ئەدەبیانە رـمانەکو قەناعەتـکـریش، بەتایبەتی کچە
مردووێکەو تارماییەکان، دواتر باس لە توانای قەناعەتـکـکردنی
رـمانەکو دەکەین. چوار هاوـگـگـان بەگشتی تەمەنیان لە بیست ساـان
بەسەرەوێو هاوتەمەن دیارن، لە هـبـژاردنی کارەکتەرەکانیش هەست
بە لـزانـی رـمانووس دەکـر. رامش گەنجـکی بەنگلادیشیە، ئازادو
زامداریش کوردن، هەریەکە لەمانە بوار بە خوـنەر و لـکـکـەر دەدات
بیریان لـبکاتەو کەسایەتیەکانیان لە رووی کارو تەمەن و
رەگەزەو راقە بکات و هـکارەکانی هـبـژاردنیان دەربخات، بەهـی
ئەوێ مەودای خوـندنەوێکەمان درـژ دەبـتەو، ئـمە لـرەدا لەسەر
هەموو کارەکتەرەکان ناوەستین و تەنها کەمـکـ لە کارەکتەری سەرەکی
(ئارەزوو) رادەمـنین دەنا رـمانەکو مەودای لـکـکـینەوێکە فریشتە
دەخوازـت لە زـر رەهەندەو بەتایبەتیش بەلای ئـمەو:

کارەکتەرسازی، شـوازو تەکنیک.

ئارەزوو: کچـکی تەمەن بیست و سـ ساـان، قوتایی زانکـیەو بەهـی
کەسایەتیەکی: کچـکی خوـنەر، یاخی و رەخنەگرە لە زانکـ
دەردەکـرـت. هـبـژاردنی کارەکتەرـکی کچ وەک کەسـتی سەرەکی رـمان
بە لای ئـمەو ریسکـکی گەورە، چونکە چەندە رـمانووس ئازادی

بداته کاره‌کته‌رانی، به‌ام دواچار کاریگه‌ریی رمانووسیان هر به‌سهره‌وه‌یه، به لایه‌کدا هر بئو ده‌گه‌ئنه‌وه. ئمه نامانه‌وو له بابه‌تکی ئه‌ده‌بی پرسی ره‌گه‌ز بئینه‌وه گه‌هه، نه‌کا ببته هئی تئخ‌کردنه‌وه‌ی جیاوازیی ره‌گه‌زی. به‌ام ئمه حه‌قیقه‌تکی دانه‌بئاوئی رمانووسانه له هه‌بژاردنی ره‌گه‌زی کاره‌کته‌رانیان (ره‌نگب له‌کاتی نووسین دا ببته ک‌شه‌ش بئیان). ئمه باوه‌مان به‌وه‌یه، که له رمان دا ده‌ب کاره‌کته‌ر له رمانووس جیا بته‌وه نه‌ک نو‌نهره‌وه‌ی دانه‌ره‌که‌ی بئ، به‌ام ئایا به‌ره‌می سه‌رکه‌توو ئه‌وه نییه که رمانووس ر‌حی‌حی تئکه‌ی به‌ره‌مه‌که‌ی بکات؟ کاره‌کانی (کافکا) چه‌نده ره‌نگدانه‌وه‌ی خودی کافکان؟ گریگ‌ری سامسا، ج‌زف ک، ک، که‌سایه‌تی و ژیان‌ی کافکا نه‌ترنج‌اوه‌ته ناویان؟ له‌هه‌مانکات دا ل‌شی جودانه‌بوونه‌ته‌وه؟ ئایا ج‌زف ک، گریگ‌ری سامسا، (راسک‌نیک‌ف-پاله‌وانی تاوان و سزای د‌ست‌ف‌سکی) ده‌کرا کچ بووبان؟ ئایا گهر وابووبا هر به‌مش‌وه‌یه و ئهم کاریگه‌رییه‌یان ده‌بوو، که‌متر؟ یان زیاتر؟ بئ ئه‌وه‌ی بتوانین لهم رمانه‌ نزیکی‌نه‌وه ده‌پرسین: گهر ئاره‌زوو، ئاره‌زوو نه‌بووبا و کو‌ک بووبا، ره‌وتی رمانه‌که چ‌ن ده‌بوو؟ ئه‌مانه‌ پرسیاری ناب‌ه‌ج‌ن، چونکه رمانه‌کان هه‌رده‌بوو به‌مش‌وه‌یه‌بووبان. جگه لهم ف‌رمه، که خودی ناوه‌ئ‌کیشه به‌هیچ ف‌رم‌کی تر به‌رجه‌سته نه‌ده‌بوون. ئه‌مه‌ش ده‌مانباته‌وه ناو ک‌شه‌ی ناوه‌ئ‌ک و ف‌رم، واته پرسیاری ئه‌وه‌ی ئایا ده‌کرا بابه‌تی ئهم رمانه به ته‌کنیک‌کی تر جگه‌له‌مه، به‌رجه‌سته‌کرا‌بووبا؟ ئهم پرسیاره باب‌ته و ش‌وه (روخسارو ناوه‌ئ‌ک) ل‌کجیاده‌کاته‌وه و نزیکده‌بته‌وه له‌و پ‌وه‌ره له‌کارکه‌وتوانه‌ی ئ‌ستاش زانک‌کان کاری پ‌ده‌که‌ن، ئه‌ویش جیا‌کردنه‌وه‌ی ف‌رم و ناوه‌ئ‌ک، ((جیا‌کردنه‌وه‌ی ناوه‌ئ‌ک و ف‌رم‌یان باب‌ته و ش‌وه و ش‌وه‌ی گ‌ئانه‌وه)) ش‌ته‌کی دروست‌کراوه‌و په‌س‌ند ناکر‌مه‌گهر له‌پ‌ناو شیک‌کردنه‌وه‌دا، له راستیشدا ئهم جیاوازییه‌ ده‌رناکه‌وو و ناکر‌ ئه‌وه‌ی رمانه‌که ده‌یگ‌ئ‌ته‌وه له‌و ش‌وازه‌ی پ‌ی‌گ‌ئ‌راوه‌ته‌وه جیا‌بکه‌ینه‌وه... له رمانه‌ باشه‌کاندا ئه‌وه‌ی ده‌یگ‌ئ‌ته‌وه و ئه‌و ش‌وازه‌ی پ‌ی‌ده‌گ‌ئ‌رته‌وه، یه‌که‌یه‌ک دروست‌ده‌که‌ن که ناتوانر‌ ل‌ک (جیا‌بکر‌نه‌وه)) (ی‌سا: 2008: 38). ب‌یه ده‌ئ‌مین ناوه‌ئ‌کی ئهم رمانه هر ئهم ف‌رمه ده‌خواز‌ته‌ و هیچی تر. به‌ام ده‌ب ئهم راستیه‌ ب‌ئ‌ین که هه‌بژاردنی کچ‌ک وه‌ک کاره‌کته‌ری سه‌ره‌کی ب‌ رمان‌ک که نووسه‌ره‌که‌ی ن‌ره، زه‌حمه‌تییه‌کی زیاتره له‌وه‌ی کو‌ب‌، چونکه له هر جو‌ه‌یه‌کی ئهم کارکته‌ره، که رمانووس پ‌یده‌کات، ده‌ب رمانووسه‌که ر‌ح‌کی م‌ینه‌یی، یان روون‌تر ب‌ئ‌ین که‌سایه‌تییه‌کی م‌ینه‌یی وه‌ر‌بگر‌ته‌ و بچ‌ته به‌رگی کچ‌ک. ئه‌مه به‌ دوو باردا ده‌ب‌ته‌ سه‌ختی: یه‌که‌م: سه‌ختی واقیعی ک‌مه‌ل‌یه‌تی، دووهم:

سهختی واقعی کاره ئه ده بیه که. له لایه ك ك مه گا ئازادییه کی که متر ده داته کچ، ههروهك چن ده بینین له رمانه که دا، ئاره زوو سهدان پلارو تانه و ته شهری به ه ی کچیوونه وه ل ده در ت. له لایه کی تر ک شهی م یینه یی کاره کته رو ن یینه یی رمانووس. بیه له ناو رمانه که ش ئاره زوو، ههست به ک شهی ره گزی ده کات له لای خو نه ران: ((ئه ر خ زانیوتانه من کچم: 18)) . دواچار ئ مه کاره که مان هه نگاو ل ده به یینه پش و ده یین: رمانووس وه ئازاد کی تا ئه و په ی ئازادیخواز له ک شهی ره گزی ده رچوووه و جیاوازی ره گزی لای ئه و به ته وای ره شب ته وه.

3- بابهت/ناوه ل: وهك له سه ره تاوه گوتمان ئ مه هه و ده ده یین تا بتوانین له گ نه وه ی رمانه که خ مان ببو رین. ئه م رمانه ز ر بابهت و پرس له خ ده گر ت، به گشتی فه زایه کی تاریك و نووته کی هه یه چ له تاریکی و و رانی شو نه کانی، یان رووداوه تراژیدییه کانی، یاخود کاره کته ره په ککه و ته و دا ماوه کانی.

بابهتی ئه ده بیات مه رج نییه، ناسك، جوان، ههستبزو و د ف ن ب ت، ئه مه ک شهییه کی در ئی ئه ده بی کوردی بوو و ئ ستاش به رده وامه به م که متر، شاعیران پ یانوا بوو هه رده ب ئه ست ره و مانگ و گو له شیعه کانیان دا هه ب ب ئه وه ی بینه شیعی باش، چیر کنووس و رمانووسانیش هه ر ده بوو له یلاو مه جنوون ك له چیر ك/رمانه که یان دا هه ب ب ئه وه ی بب ته چیر ك/رمانی باش، جوان و خ ش! جا له یلاو مه جنوونه که هه رجاره و به ناو که وه. ئه مه پ وه ر کی یه کجار له کار که و تووه، ده کر ناشیرینی بب ته که رهسته ی ئه ده ب و ئیستاتیکی ل به رهه م ب ت. وهك شیعه کانی (ب دل ر-رامب) چیر که کانی ب رخ س، یان رمانی (پیدر پارام) ی (خوان رلف). باشتترین نموونه ش (کافکا) یه. له مباره یه وه (میلان ک ند را) به سه رسامیه وه باس له بابهتی رمانه کانی کافکا ده کات، پ یوایه (فه رمانگه) که بابهتی سه ره کیی رمانه کانی کافکا یه، جیهانی ئام رو گو یه ییه، جیهان کی میکانیکی و ئه بستراکته ((رمان ل ك له م جیهانی گو یه ی، میکانیکی و ئه بستراکته دا ج گه بکه یته وه! له م شو نه دا تاقه سه رک شیی مر ق له و دا یه له نووسینگه یه که وه بچی ب نووسینگه یه کی دیکه. پ ده چ ئه مه پ چه وانیه ئه ده بی گ نه وه ب. بیه ده پرسین: چن ب کافکا لوا، له م ماده ب ره ناشیعه ییه وه رمانی سه رسو ه نه ر بخو ق ن؟!)) (ک ند را: 2008: 179). که واته ئه وه ی بابهت کی ناشیعی ده ب ته بابهتی ئه ده بیات ئه وه هونه ره که ی ده که و ته سه ر ل زانی و توانای ئه دیب له خولقاندنی جیهان کی ئه ده بیی باوه پ کراو.

ئه م رمانه ز ر بابهتی تر له خ ده گر ت: ک شهی ئا فرهت، که خ ی

ده بينځتهوه له نازادۍ. نارهزوو بهرجهسته کړی ئم رڼه يه, به هې کچېوونيهوه تووشی چه ندين کښه ده بڼتهوهو دواچار زمانيشی لدهست ديدات, ئهمهش کاتځکه که چوارقڼی له گه (نازاد, زامدار, رامش) له مینی مارکځته کهی زامدار دانیشتون و باسی ژيان و کښهکان و فیلم ده کهن, له ناکاو ته قینه وهیه ک رووده دات و دووکانه که به سهریاندا داده مځت, نارهزوو دهستځکی ده په مځت و بڼه تاهه تایهش زمان(توانای قسه کړدن) لدهست ديدات, نازاد چاوځکی کوځر ده بڼت, رامش هه ردوو قاچی لدهست ديدات و زامداریش ده مځت.((بروانه کورته بهشی 23, لاپه 116 تا 121).

کاره کته رانی ئم رڼمانهش وه ک فها کهی شادو خښا ځنځن, له نیگه رانی و کښه دان, له دهستځکی رڼمانه که دا کاره کته ری سهره کی دیمه نځکی کافکا ییمان بیرده خاته وه. له (مه سخ- به دگڼځان)ی کافکا, گریگځری سامسا (کاتځ به یانی خه به ری ده بڼتهوه بڼته قا ځځچه یه کی زه به لاج, یان ده عبا یه ک) لم رڼمانهش دا نارهزوو دیمه نځکی وای هه یه: ((زځر نیه دهستځکم بڼته بسکیت و رڼژانه یش له بهر ه کی ده خځم. تا دځت هه ده په نمځت و گه وره تر ده بڼت. ل: 5)) ئه وانیدیش هه نځکیان مردوون و قسه ده کهن و هه نځکیان پیرو که نه فت و له جځکه وتوو. شوځنه کهش هه ولځره, که له رڼمانه که دا هه مووی (چا)ه, چاځکه ش به لای ئمه وه گوزارشته له بهرزی بیناکان و تاریکی دځ و دهروونی مرځفه کان, له ناو ئم بینایانه دا ئاسمان بزرو خاکیش ون, ژيان له ناویاندا ههروه ک ئه وه یه له چاځځک, له ناو بیرځک دا بژییت. ئم فها ناخښا ه, یان تاریک و خه مناکه بڼچی؟ له استیدا نیشاندانی دونیا یه کی خځش و به خشینه وهی هیواو ئومځدو سهرکه وتن و به خته وه ربوون کارځکی فریوده رانه ی ساخته یه, که هر له سیسته می سهرمایه داری و کهسانی ئاینی ساخته چی ده وه شځته وه, ئم ساخته یه هر له ناوه ځځکی قسه ی واعیزان و ریکلامی بازرگانی و کځمپانیان کان دا نیه, به ځکو بڼته ناو نیشانی کتځبیانیش نزیک لم شځوه یه: (چځن له ماوه ی یه ک رځژدا ده بیته سهرکه وتوو ترین مرځفی جیهان؟, چځن له ماوه ی دوو رځژدا به خته وه ربین؟ مرواری په مبه, لاسکه گیای ناسکځه, پځوپوزی ژوولیا, روومته و گه ردنی هه نگوینی, ئاگری بچکځه ی مځم, قاوه ی به نهسته له, ژینځو مه مکځه کان...) ده بینین شاعیران و نووسه رانځکی وا ده رکه وتوون هه رزه و عوام به نووسینی په مه یی و سځزاوی هه ځده خه ته ځنځن و بانگه شوی جوانی و به خته وه ری ده کهن, له بهرئ ه وهی عوام هځشیارنیه ئه مانه له لیستی پځخوځنه رترین نووسه ران دا ده بن!

به ځام با بگه ځځینه وه ناو فهای رڼمانه که و پیرسین ئایا ئمه زیاتر به کام نووسه ران سهرسام بووینه و, کاممان له یادگه دا ماونه ته وه و

بوونه ته بهشك له روانینمان بـ ژيان و ئینسان؟ ئهوانه شادی ساخته یان نیشاندوین و یان ئهوانه نائومـدی ونیگه رانیی دنیا؟ بـ چی کافکا وـ نهی ئایدیاـی هه موو نووسه رو خوـنه رانه؟ دنیای کافکا دنیایه کی شاده؟ باسی گو و گوـزارو مانگ و لوسکه یی ده کات؟ نهـخـر، تاریکاییه که هه رگیز ناگه یه کـشک و دادگاییشان ناکه و ده بـ وهك قالـنچه یهك/ په نماوـك/ هه رده فاوـك رـ بکه یین. خـایـی نییه ئه دیبـکی مه زنی وهك (بـرخـس) بـت ((جهوه ری زـربه ی رـمانه کان له تـکشکانی مـرف دایه، له داـوو خانـی کاره کته ردايه)) (بـرخیس: 2016: 66).

4_شـواز، پـلت، توانای قه ناعه تپـکردن: ئه م رـمانه به شـوازـکی هونه ری بهرز درووستکراوه، پارچه کان به شـوه یه کی تـکمه ته واکه ری یه کترن، یان دیمه نـك ده گوازه وه که خوـنه ر زووتر چاوهـ بیبـنـ/ بیخوـنـته وه. شـواز که بنه مایه کی گرنگی به ره می ئه ده بی (شعر، چیرـك و رـمان) ه، له زـر شوـنی ئه م رـمانه ده کـرـ کاری له سه ر بـکر. له هـ بـژاردنی ناوی کاره کته ر، پیشه که ی، ته مه نی، کات و شوـن، گـانـه وه/ گواستنه وه، گـهـره وه، قسه کردن، هـسوکه وت، دیمه ن... ئه مانه هه موویان تـکـئاـاون، به یه که وه په یوه ستن، به جـرـك هه موویان درووستکه ری یه کترن، هـکاری بوونی یه کترن. بـ نموونه گه ر بـرسین کاره کته ری کـچـکی گه نجی بیستوسـ ساـان له کـمه گایه کی کـنه پارـز، خـزانه که ی چـان رـی پـده دهن شه وان و رـژان، له گه سـ کوـان، بـت و بـچ و شهـ بکات و پاسکیل لـ بخوـت؟ رـمان (به ره می ئه ده بی) ئه م کاره ی به نووسه ره که ی کردووه و ئه م خـزانه ی بـ درووستکردوون: دایکی له جـکه وتووه، باوکی پـده چـ بارودـخی ده روونی له جـ نه بـ، لوتـکی گه وره، درـژ وهك لوتی فیلی هه یه ((باوکم هه ردهـ ی چـه ئـسقانه، لووتی مینا لووتی فیلـک... به سه ر کراسه که یدا شـبـته وه، شـبـته وه و گه یشتـته نـوان رانه کانی. (ل: 9)) و هه رزووش ده که وـته چاـکی ناو حه وشه که یان. با پیریشی پیره و به رده وام خه ریکی مه کینه یه ((ره نگی مه کینه کانی گرتووه، سه روه کو تی زـربه ی جار ره شداگهـ اوه. ل: 15)) ئاره زوو هیچ برای نییه و ته نیا خوشکـکی بـچو وکی هه یه. به م شـوه یه رـمان نووس فه زایه کی وای خولقاندووه که کاره کته ره سه ره کییه که ی بتوانـت بـت و بـچـت، ته نانه ت له کاتی ته قینه وه که ش ئه م کاره کته ره نامـر و ده رده چـت، گه ر مردبا کـ رـمانه که ی به رجه سته ده کرد؟ ئه مه ش پرسیارـکی نا به جـیه، چونکه وهك پـشـتـریش گوتمان رـمانه که هه ر ده بوو به مشـوه یه بووبا، گه ر که سانـك هه بن پـیانوا بـ نهـخـر ده کرا به جـرـکی تر بووبا، چاکه، بهـام خـ رـمانه که به مشـوه یه خـی گرتووه و به مشـوه یه ئـستا، له به رده ستمان هه یه. گهـك نموونه ی تر له رـمانه که دا

هه ن ده بنه بهرجهستهكهري پلان(تهكنيك)كى تكمه, بئوهى رمانهكه بخولق و شوازهكهى هه ر ئه وشوازه ب كه نيشان ده در و بهرجهسته ده كر.

له رمانهكه دا ز ر ديمه ن بهرجهسته ده كر ن, ديمه نى سوريالين, سه يروسه مه رهن, فه نتازين, نزيكن له وئهى شيعرى, له دونيايه كى مندا نه, به ام رماننووس توانيوه تى ب ز ر له خ كردن بهرجهسته يان بكات و به مهش ده توانين بئين تواناى قه ناعه تپ كردنى رمانه كه له ئاست كى كاريگر دايه. با له هه ند نموونه رابم نين: ((كچه بچك ه مردوو ه كه ك مانه كه مان ده نكي دت. بانگى من ده كات: ئاره زوو خان, ئه وا ها تووم, وه ره ده ره وه, ب بسكيته كه, ب ده ستى ت ها تووم.

شه وه تاريخه. راده كه مه ك ن, كچ كى جوانكيه لى چاوگه وه... ل م راده م ن ت. ل: 48)): مردوو قسه ده كات!

(دووباره مانه كه مان به س بهر داده پ شرت, ته په ته پ دونيا خراپ ده كات. با نده كان ل ره و له و ده رده په ن, پ ل لك با نده ده بينم هه رگيز له م ده ورووبه ره نه ميينيون. هه ند لك عه لاگه ي به تا يش له گه با نده كان به رز ده بنه وه. خ يان له گه يان ده گونج ن, گه ر ت ز كيتريش زيندوو بن, ده توانن له گه يان ب نه ه لانه كانيان و ئه وهى ماوه له ژيانياندا وهك با نده بژين. ل: 103)): عه لاگه ده ف ن و خه ريكه ده بنه ك تر!

((فريشته يه كى بچك هى گ ه كهى دايره به پ دزك سهر پليكانه كان ده كه و ت. من خ مى ل نه بان ده كم. پا به ده رگا كه وه ده ن ت... فريشته كه ته له قز نه كه داده گيرس ت ن ت و له ديارى پا ده داته وه. ل: 115). فريشته له گ ه د ته ده رو سه يرى تيشى ده كات! ئه ر هه ر به است نووسه ر ئه و جورئه ته ي له چيه وه سه رچاوه ده گر ت ئاوا (خه مساردانه) ب ز ر له خ كردن ئه م ديمه نانه مان نيشان بدات!؟ وشه ي خه مساردانه به مانا يه كى ن گه تيف به كارنا ه نم, به كو به هاوماناي جورئه ت و له خ اديتن. ئه م خه مساردييه هه مان خه مسارديى كافكا ييه (كات كاره كته ره كانى ده كات ه قا نچه, به يانيان زوو له ناو ج خه و ده سته سه رييان ده كات) و ئه مهش ناچارده كات قه ناعه ت به م ديمه نانه ي به نين. ئه م خه مساردييه ج ر كه له تواناي دا ه نان, شكاندنئى ئه و ترسه يه كه ده ل ت: گه ر وا بكه م ئايا باوه م پ ده كه ن؟ ئه ديبى باش خه مساردانه ده ت: من ده يكه م, باوه ده كه ن يا نا به جه هه نهم. ئه م خه مساردييه به ره مى باشى ل ده كه و ته وه, دواى بيركردنه وه و پلان كى ته كنيكى دووروودر ژر, ه نان و بردن كى ز ر, د ت.

ز ر نموونه ي تر هه ن له رمانه كه دا, كه له واقيعى ك مه لايه تى

باوه پنه‌کراون، به‌ام له واقعی رمانه‌که قبو‌کراون. ئه‌مه‌ش که‌وتنه‌ ته‌ سهر توانای قه‌ناعه‌تپ‌کردن، قه‌ناعه‌ته‌که‌ له‌ره‌ له‌ اقتباس‌کردنی رسته‌کان درووستناب، له‌ کاتی خو‌ندنه‌وه‌ی رمانه‌که‌، له‌ ناو جیهانی رمانه‌که‌ درووستده‌ب. بیه‌ له‌ ره‌وتی خو‌ندنه‌وه‌ی رمانه‌که‌دا ئه‌مه‌ قه‌ناعه‌ت به‌ جیهانی رمانه‌که‌ ده‌که‌ین. هه‌ند بابه‌تی تر به‌ که‌ له‌ رمانه‌که‌دا هه‌ن، به‌ پو‌یستی ده‌زانم ئاماژه‌یان ب‌ بکه‌م:

ئهم رمانه‌ ره‌خنه‌یه‌که‌ له‌ و‌ران‌کردنی شار(هه‌ول‌ر)و یاده‌وه‌ریه‌کانی، نووسهر له‌ ی (بیناکان، زه‌به‌لاحه‌کان و مه‌لاکان) ئاماژه‌ی ب‌ ده‌کات. زه‌به‌لاحه‌کان ئاماژه‌یه‌ ب‌ بازرگانان و ده‌سه‌لاتداران، که‌ ب‌ویژدانانه‌ ده‌وه‌مه‌ند ده‌بن و شار داگیر/خاپورده‌که‌ن و یاده‌وه‌ریه‌کانی ت‌ک‌ده‌ده‌ن، ئازادیه‌کان به‌رتسه‌ک ده‌که‌نه‌وه‌، که‌سیش ناتوان ده‌نگه‌ب‌ب‌ت، ره‌خنه‌گرتن له‌یان کوشتن و ده‌رکردنی له‌دوایه‌، خ‌پیشاندان به‌ته‌واوی ب‌ ته‌ ت‌ک‌دان و ئاژاوه‌گ‌ی، ته‌نها مه‌گه‌ر ب‌ به‌رژه‌وه‌ندی خ‌یان ب‌)) (له‌م شارهدا خ‌پیشاندان هه‌ر به‌م ج‌ره‌ ده‌ک‌ت: یه‌ک‌ک له‌وپه‌ی دنیا قسه‌یه‌کی له‌سهر پ‌غه‌مبه‌ر کردووه‌، یا ئه‌وه‌تا خ‌پیشاندان‌کی حزبییه‌. ل: 67) مه‌لاکانیش به‌ گوتاره‌ تونده‌وه‌ه‌کانیان فه‌زای شاریان ش‌واندووه‌و شار تژی بووه‌ له‌ مه‌لای جو‌نده‌ر، هه‌خه‌ته‌نه‌رو تونده‌هو، به‌ج‌ر‌ک بانگخوازو واعیز ئه‌وه‌نده‌ ز‌ربوونه‌ که‌ له‌هه‌ر ج‌یه‌ک ده‌یت به‌پ‌وه‌ری دین پ‌ناسه‌ ده‌ک‌ی و ناتوانیت به‌ئازادی له‌ هیچ کو‌یه‌ک بیرو ب‌چوونی خ‌ت ده‌رب‌یت، فه‌زای مه‌لایی و سیاسی به‌یه‌که‌وه بوونه‌ته‌ بار‌کی قورسی ناق‌ا به‌سهر هه‌ول‌ره‌وه‌: ((ئه‌م‌ هه‌موو شت‌ک له‌ ئه‌مه‌ داگیرکراوه‌، خراوینه‌ته‌ بازنه‌یه‌کی یه‌کجار بچووک، له‌ بازنه‌که‌دا ده‌سو‌ینه‌وه‌و ته‌نها ته‌ماشاکه‌رین. ئه‌وه‌تا ده‌ب‌ بچین له‌ بازارا ه‌ سه‌رگه‌ردانه‌کان به‌ده‌م قرتاندنی گو‌به‌به‌ ژه‌ خه‌فت به‌با بده‌ین. ده‌ب‌ له‌ ته‌کسیشدا ر‌ بگ‌ین، ده‌ب‌ له‌ شوف‌ری ته‌کسیه‌که‌ (بترسین. ل: 98)).

ماوه‌ته‌وه‌ ب‌م جوانیی ئه‌م رمانه‌ له‌ (خ‌بوون)یه‌تی، لاسایی نییه‌، نووسهر به‌ جورته‌ته‌وه‌ زمان و و‌نه‌ی تایبته‌ به‌ خ‌ی به‌کاره‌ناوه‌، به‌ ته‌کنیک‌کی به‌رز، هیواخوازم بخو‌ن‌ره‌ته‌وه‌. هه‌موو ده‌ق‌کی کوردی (شیر، چیر‌ک، ر‌مان) له‌ واقعی‌کی سه‌خت و غه‌ریب له‌دایکده‌ب‌ت، (سه‌خت) له‌وه‌دا دژایه‌تی ده‌ک‌ر، به‌خراپ له‌ره‌و له‌و‌ باسی نووسینی یه‌کتر ده‌ک‌ر. (غه‌ریب)یش له‌وه‌دا ده‌قه‌کان ناخو‌ن‌ره‌ته‌وه‌، گه‌ر بشخو‌ن‌ره‌ته‌وه‌ هه‌ر دواي خو‌ندنه‌وه‌ به‌ فه‌رام‌شی ده‌سپ‌رد‌ر‌ن. ئه‌و هه‌موو ده‌نگه‌ جدیه‌مان به‌ب‌ده‌نگی، ب‌ له‌ک‌ک‌ینه‌وه‌ ئاودیوی هه‌زاربه‌ه‌زاری فه‌رام‌شی ده‌ک‌ر‌ن. بواری ر‌شنبیری کوردی له‌ ئاست‌کی

خراپه، زانكـكانيش رـكـكـكى يهـكـجار سهـمهـره دهـگـگـن، دوورروو نزيكـ
 ئاگان له ئهـدهـبى سهـردهـم نيهـ. كردارـكى سياسى ساخته، بـيان
 دهـبـته رووداو، بهـام بـاووونهـوى بهـرهـمى ئهـدهـبى تازهـى كوردى
 بـيان نابـته ههـوا! بـچى بهـشى زـرى مامـستايانى ئهـدهـبىات له
 زانكـكانى كوردستان ئاگادارى ئهـدهـبى تازهـى نين و كهـموزـر چيرـكـ،
 رـمان و شيعرى نوـ ناخوـننهـوه! ئايا خوـندنهـوى نالى و مهـوى و
 چهـند بهـندوبالـرهـى فـلكـلـرى و ههـند زانيارى پـناسهـيى سهـبارتهـ به
 تيرـو رهـخهـ بهـسن تا نازناوى (ماستهـر له ئهـدهـبى كوردى/ دكتـرا له
 ئهـدهـبى كوردى) بهـسهـرخـمان دا ببـين! سهـبارتهـ بهـ شاعيرـو نووسهـران:
 بـچى بهـشـكـ له نووسهـرانى كورد بهـبـ ئهـوى نووسهـرانى كورد
 بخوـننهـوه بهـخراپ باسيان دهـكهـن؟ ئايا هـشتاش گروپـچيهـتى بهـردهـوام
 نيهـ؟ لهـمهـوهـيه جارـكى تر دهـمهـوه: بهـرهـمى ئهـدهـبى كوردى له
 واقعـكى سهخت تا ئاستى ههـناسهـتهـنگى و خنكان لهـدايكـدهـبـت، به
 غهـريبى دهـژييت، لهـ كلاسيكهـكانمانهـوه تا ئـستاش هاوارو نركهـى
 ئهـديبان بهـدهـست ئهـم ئازارهـوه، دهـبيسترـ و نابـتهـوه.

سهـرچاوهـكان:

- 1_ زمان پايسـكلـكى شكـاو لـدهـخوـت، رـبين خدر، بـاوكرـاوهـى
 نووسيار، چاپى يهـكهـم، 2020.
- 2_ 12 نامهـ بـ رـماننووسـكى لاو، ماريـ قارگاس يـسا، و: شيرينـكـ،
 لهـ بـاوكرـاوهـكانى پاشكـى رهـخهـى چاوـدـر، 2008.
- 3_ هونهـرى رـمان، ميلانـكـندـرا، و: كهـريمـپهـهـنگ، دهـزگـاي چاپ و
 پهـخشى سهـردهـم، چاپى يهـكهـم، سلـمانى، 2008.
- 4_ پهـرده، ميلانـكـندـرا، و: كهـريمـپهـهـنگ، دهـزگـاي چاپ و
 بـاوكرـدنهـوى ئاراس، چاپى يهـكهـم، ههـولـر، 2012.
- 5_ ئهـم هونهـرى شيعره، خـرخـ لويس بـرخيس، و: سهـيوان مهـمهـد،
 بـاوكرـاوهـى ناوهـندى غهـزهـلنووس، چاپى يهـكهـم، 2016.